

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 17ης Φεβρουαρίου 2009*

Στην υπόθεση C-483/07 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2007,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, με έδρα το Trierweiler (Γερμανία),
εκπροσωπούμενη από τον K. Bott, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Braun και
την E. Montaguti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής στην πρωτοβάθμια δίκη,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, P. Kūris και L. Bay Larsen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- ¹ Με την αίτηση αναίρεσως, η Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (στο εξής: Galileo Lebensmittel) ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Αυγούστου 2007, T-46/06, Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή με την οποία είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να δεσμεύσει, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του .eu τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση (ΕΕ L 162, σ. 40), το όνομα του

τομέα internet «galileo.eu» στον τομέα ανωτάτου επιπέδου «.eu» ως όνομα τομέα προς αποκλειστική χρήση των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών της Κοινότητας (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- ² Το νομικό πλαίσιο αποτελείται από δύο κανονισμούς, ένα βασικό κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΚ) 733/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2002, για την υλοποίηση του.eu τομέα ανωτάτου επιπέδου (ΕΕ L 113, σ. 1), και έναν εκτελεστικό κανονισμό, τον κανονισμό 874/2004.

Ο κανονισμός 733/2002

- ³ Το άρθρο 5 του κανονισμού 733/2002, με τίτλο «Πλαίσιο πολιτικής», ορίζει:

«1. Η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί το μητρώο και με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, θεσπίζει κανόνες δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την εφαρμογή και τις λειτουργίες του .eu TLD και τις αρχές δημοσίου συμφέροντος για τις καταχωρίσεις. Η πολιτική δημοσίου συμφέροντος περιλαμβάνει:

α) πολιτική εξώδικης διευθέτησης διαφορών

- β) πολιτική δημοσίου συμφέροντος για τις κερδοσκοπικές και καταχρηστικές καταχωρίσεις ονομάτων τομέα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας καταχώρισης ονομάτων τομέα σταδιακά ώστε να εξασφαλίζονται οι κατάλληλες προσωρινές ευκαιρίες για τους κατόχους προηγούμενων δικαιωμάτων, τα οποία αναγνωρίζονται ή θεσπίζονται από το εθνικό ή/και το κοινοτικό δίκαιο, και για τους δημόσιους φορείς να καταχωρίζουν τα ονόματά τους
- γ) πολιτική περί πιθανής ανάκλησης των ονομάτων τομέα, συμπεριλαμβανομένου του ζητήματος των αδέσποτων πραγμάτων (*bona vacantia*)
- δ) γλωσσικά ζητήματα και γεωγραφικές έννοιες
- ε) μεταχείριση της διανοητικής ιδιοκτησίας και άλλα δικαιώματα.

2. Εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη περιορισμένο κατάλογο των ευρέως αναγνωρισμένων ονομάτων σχετικά με γεωγραφικές ή/και γεωπολιτικές έννοιες, οι οποίες επηρεάζουν την πολιτική ή την εδαφική τους οργάνωση. Τα ονόματα αυτά μπορούν:

- α) είτε να μην καταχωρίζονται

- β) είτε να καταχωρίζονται μόνον ως τομέας δεύτερου επιπέδου, σύμφωνα με τους κανόνες δημοσίου συμφέροντος.

Η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί στο μητρώο τον κατάλογο των κοινοποιημένων ονομάτων στα οποία εφαρμόζονται παρόμοια κριτήρια. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο ταυτόχρονα με την κοινοποίησή του στο μητρώο.

Σε περίπτωση όπου ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή, εντός 30 ημερών από τη δημοσίευση, εγείρουν ένσταση για κάποιο σημείο που περιλαμβάνεται σε κοινοποιημένο κατάλογο, η Επιτροπή λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, για τη θεραπεία της κατάστασης.

[...]»

⁴ Κατά το άρθρο 7, του κανονισμού 733/2002, «[η] Κοινότητα διατηρεί όλα τα δικαιώματα σχετικά με τον TLD.eu, μεταξύ των οποίων, ιδίως, τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και τα λοιπά δικαιώματα σχετικά με τις βάσεις δεδομένων του μητρώου, τα οποία είναι απαραίτητα προκειμένου να διασφαλίζεται η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, καθώς και το δικαίωμα επανορισμού του μητρώου».

Ο κανονισμός 874/2004

5 Ο κανονισμός 874/2004 αναφέρει στις αιτιολογικές σκέψεις ότι στηρίζεται στον «[...] κανονισμό [733/2002], και ιδίως στο άρθρο 5, παράγραφος 1, [...]».

6 Κατά την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 874/2004:

«Πρέπει να επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να ορίσει τον φορέα ο οποίος θα καταχωρίσει ως όνομα τομέα την επίσημη ονομασία του εν λόγω κράτους, καθώς και το όνομα με το οποίο είναι κοινώς γνωστό. Παρομοίως, πρέπει να επιτρέπεται στην Επιτροπή να επιλέγει τα ονόματα τομέα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας, και να ορίζει τον φορέα των εν λόγω ονομάτων τομέα. Το μητρώο πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένο να δεσμεύει έναν αριθμό ειδικών ονομάτων τομέα για την επιχειρησιακή του λειτουργία.»

7 Το άρθρο 9 του κανονισμού 874/2004, με τίτλο «Όνομα τομέα δευτέρου επιπέδου για τα γεωγραφικά και γεωπολιτικά ονόματα», προβλέπει:

«Η καταχώριση γεωγραφικών και γεωπολιτικών εννοιών ως ονομάτων τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 733/2002 δύναται να διασφαλίζεται από ένα κράτος μέλος που έχει κοινοποιήσει τα ονόματα. Η εν λόγω καταχώριση δύναται να γίνεται σε οιοδήποτε όνομα τομέα το οποίο έχει καταχωριστεί από το εν λόγω κράτος μέλος.

Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από το μητρώο να εισαγάγει ονόματα τομέα απευθείας στον τομέα ανωτάτου επιπέδου.eu, για χρήση από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και όχι αργότερο από μία εβδομάδα πριν από την έναρξη της περιόδου σταδιακής καταχώρισης που προβλέπεται στο κεφάλαιο IV, η Επιτροπή κοινοποιεί στο μητρώο τα ονόματα που πρέπει να δεσμευθούν και τους φορείς που εκπροσωπούν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς στην καταχώριση ονομάτων.»

8 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 874/2004 ορίζει:

«Οι κάτοχοι προηγούμενων δικαιωμάτων που έχουν αναγνωριστεί ή θεσπιστεί από το εθνικό ή και το κοινοτικό δίκαιο και οι δημόσιοι φορείς δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση για καταχώριση ονομάτων τομέα κατά τη διάρκεια της περιόδου σταδιακής καταχώρισης, πριν από την έναρξη της γενικής καταχώρισης στον τομέα.eu.

Τα “προηγούμενα δικαιώματα” περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα κατατεθέντα εθνικά εμπορικά σήματα, τα κατατεθέντα κοινοτικά εμπορικά σήματα, τις γεωγραφικές ενδείξεις ή τις ονομασίες προέλευσης και, στο μέτρο που προστατεύονται από το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών στα οποία κατέχονται, τα μη κατατεθέντα εμπορικά σήματα, τις εμπορικές επωνυμίες, τα αναγνωριστικά ταυτότητας επιχείρησης, τις εταιρικές επωνυμίες, τα οικογενειακά ονόματα και τους χαρακτηριστικούς τίτλους προστατευόμενων λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων.

[...]»

- 9 Το άρθρο 12, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 874/2004 ορίζει:

«Κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης της σταδιακής καταχώρισης, μόνο για τα κατατεθέντα εθνικά και κοινοτικά εμπορικά σήματα [...] δύναται να υποβληθεί αίτηση για καταχώρισή τους ως ονομάτων τομέα [...]».

- 10 Κατά το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 874/2004:

«Καθένα από τα μέρη μπορεί να κινήσει τη διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών όταν:

[...]

- β) η απόφαση η οποία έχει ληφθεί από το μητρώο αντίκειται στον παρόντα κανονισμό ή στον κανονισμό (ΕΚ) 733/2002.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 11 Το ιστορικό της διαφοράς περιγράφεται στις σκέψεις 11 έως 16 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ως εξής:

«Διεθνές σύστημα τομέων Internet

- 11 Το σύστημα ονομάτων τομέα internet (DNS) απαρτίζεται από ένα μητρώο διαρθρωμένο ιεραρχικά που περιλαμβάνει το σύνολο των ονομάτων τομέα και των υπολογιστών που συνδέονται με αυτούς τα οποία έχουν καταχωριστεί για ορισμένες επιχειρήσεις και πρόσωπα που χρησιμοποιούν το Internet. Το όνομα τομέα είναι ένα ηλεκτρονικό κείμενο που οδηγεί τον χρήστη Internet σε μια συγκεκριμένη σελίδα. Ο τομέας ανωτάτου επιπέδου (Top Level Domain, στο εξής: TLD) είναι το τμήμα ενός ονόματος τομέα που βρίσκεται δεξιά, μετά την τελευταία τελεία του ονόματος. Εμφαίνει το υψηλότερο ιεραρχικό επίπεδο της γεωγραφικής και οργανωτικής δομής του συστήματος ονομάτων τομέα Internet που χρησιμοποιείται για τις διευθύνσεις. Στο Internet, ο TLD είναι είτε ο κωδικός χώρας ISO με δύο γράμματα είτε μια αγγλική συντομογραφία, π.χ. “.com”, “.net” ή “.org”. Η χορήγηση των κωδικών για τα διάφορα ονόματα TLD (π.χ. ο κωδικός χώρας ISO “.lu” για το Λουξεμβούργο) συντονίζεται από τον φορέα ο οποίος έχει αναλάβει τη χορήγηση των ονομάτων και των διευθύνσεων Internet, που είναι ο “Internet Corporation for Assigned Names and Numbers” (στο εξής: ICANN), μη κερδοσκοπικός οργανισμός αμερικανικού δικαίου.

- 12 Βάσει του συστήματος αυτού, το διοικητικό συμβούλιο του ICANN επέτρεψε στις 21 Μαΐου 2005, τη χορήγηση του νέου TLD “.eu” και εξουσιοδότησε τον πρόεδρο του ICANN να συνάψει συμφωνία με το European Registry for Internet Domains (Ευρωπαϊκό Μητρώο Τομέων Internet, στο εξής: EURid). Το EURid είναι μη

κερδοσκοπική ένωση βελγικού δικαίου που έχει οριστεί από την Επιτροπή για να διαχειρίζεται το TLD “.eu” [βλ. απόφαση 2003/375/EK της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2003, για τον ορισμό του μητρώου ανωτάτου επιπέδου .eu (EE L 128, σ. 29)].

Ιστορικό της διαφοράς

- 13 Η προσφεύγουσα είναι κάτοχος άδειας αποκλειστικής χρήσης, της 13ης Φεβρουαρίου 2006, διαφόρων σημάτων που έχουν καταχωρηθεί για λογαριασμό της εταιρίας IFD Italian Food Distribution SA, που εδρεύει στο Merttert (Λουξεμβούργο), μεταξύ των οποίων και το λεκτικό σήμα Galileo, που έχει καταχωριστεί στο γερμανικό γραφείο σημάτων και διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας με τον αριθμό 207 1982. Η IFD Italian Food Distribution, που είναι η εταιρία holding της προσφεύγουσας δεν ασκεί δραστηριότητες εκμετάλλευσης.
- 14 Την 1η Δεκεμβρίου 2005, η προσφεύγουσα ζήτησε βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 874/2004 και μέσω της γερμανικής επιχείρησης 1 & 1 Internet AG, την καταχώριση του ονόματος τομέα “galileo.eu” στο EURid. Στις 7 Δεκεμβρίου 2005, το γραφείο καταχώρισεως 1 & 1 Internet κατέθεσε την αίτηση καταχώρισεως ηλεκτρονικός στο EURid.
- 15 Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης την καταχώριση του ονόματος τομέα “galileo-food.eu”. Έλαβε για την αίτηση αυτή απόδειξη παραλαβής από το EURid, όχι όμως και για την αίτηση σχετικά με το όνομα του τομέα “galileo.eu”.

16 Το EURid δεν δέχθηκε την αίτηση καταχωρίσεως ούτε και γνωστοποίησε παραλαβή διότι το όνομα τομέα που ζητήθηκε “galileo.eu” ήταν δεσμευμένο για την Επιτροπή από τις 7 Νοεμβρίου 2005. Η προσφεύγουσα ενημερώθηκε σχετικά από EURid στις 2 Φεβρουαρίου 2006. Το EURid αναφέρει στην ανακοίνωσή του ότι προέβη δέοντως στη δέσμευση αυτού του ονόματος τομέα βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 874/2004. Η δέσμευση αυτή δεν αποφασίστηκε από το EURid, αλλά από την Επιτροπή. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δέσμευσε το όνομα τομέα “galileo.eu”, δεν σημειώθηκε η σειρά παραλαβής των αιτήσεων καταχωρίσεως αυτού του ονόματος τομέα.»

Η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

12 Στις 13 Φεβρουαρίου 2006, η Galileo Lebensmittel άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου και ζήτησε την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής να δεσμεύσει το όνομα τομέα «galileo.eu» ως όνομα τομέα για αποκλειστική χρήση των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών της Κοινότητας.

13 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη, κρίνοντας ότι η απόφαση, η οποία δεν απευθυνόταν στην αναιρεσείουσα, δεν «την αφορούσε ατομικά», κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.

14 Το Πρωτοδικείο επισήμανε τη νομολογία κατά την οποία η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του αριθμού ή και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου στα οποία εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως αφορών τα πρόσωπα αυτά ατομικά, εφόσον δεν

αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η εν λόγω πράξη.

- 15 Το Πρωτοδικείο συνεχίζει παρατηρώντας ότι, για να την αφορά ατομικά η προσβαλλόμενη πράξη, η αναιρεσείουσα θα έπρεπε, αφενός, να ανήκει σε περιορισμένο κύκλο επιχειρηματιών και, αφετέρου, να απολαύει ιδιαίτερης προστασίας. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω καμία από τις δύο αυτές προϋποθέσεις.
- 16 Όσον αφορά την ιδιαίτερη προστασία, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι καμία διάταξη δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να λάβει υπόψη τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας.
- 17 Σχετικά με το ζήτημα αν η Galileo Lebensmittel ανήκει σε περιορισμένο κύκλο επιχειρηματιών λόγω χαρακτηριστικών που προσιδιάζουν στα μέλη του ομίλου αυτού, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι κατά τον χρόνο καταρτίσεως του καταλόγου, ο αριθμός και η ταυτότητα των προσώπων που θα αφορούσε ενδεχομένως η δέσμευση δεν ήταν ούτε οριστικά γνωστοί ούτε καν προσδιορίσιμοι.
- 18 Συγκεκριμένα, κάθε όνομα τομέα που έχει εγγραφεί στον κατάλογο αυτόν δεσμεύεται όχι μόνον έναντι των φορέων προγενεστέρων δικαιωμάτων, στους οποίους η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ανήκει, και δημοσίων οργανισμών που αντιπροσωπεύουν ευρύτατη μεν πλην όμως προσδιορίσιμη ομάδα, αλλά και έναντι του μεγάλου κοινού. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι δεν υποβλήθηκε καμία αίτηση κατά τη διάρκεια της

περιόδου που προβλέπεται για την προνομιακή και πρόωρη καταχώριση, είναι πάντα δυνατό να υποβληθεί τέτοια αίτηση κατά την περίοδο γενικής καταχωρίσεως.

- ¹⁹ Το Πρωτοδικείο διευκρίνισε συναφώς ότι η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για να κριθεί αν υπάρχει περιορισμένος κύκλος ενδιαφερομένων επιχειρηματιών είναι η ημερομηνία εκδόσεως του επίδικου μέτρου.

Αιτήματα των διαδίκων

- ²⁰ Με την αίτηση αναιρέσεως, η Galileo Lebensmittel ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση✕
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των δύο βαθμών✕
- επικουρικώς, να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

21 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
- να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

22 Κατά το άρθρο 119 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως με αιτιολογημένη διάταξη.

23 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Galileo Lebensmittel υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο έσφαλε νομικώς στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη κρίνοντας ότι δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα η απόφαση της Επιτροπής να δεσμεύσει το όνομα τομέα «galileo.eu» ως όνομα τομέα για προς αποκλειστική χρήση των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών της Κοινότητας

24 Τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας μπορούν να αναλυθούν ως συνιστώντα, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους αναιρέσεως.

Επί του πρώτου λόγου που στηρίζεται στο ότι η επίδικη απόφαση δεν έχει κανονιστικό χαρακτήρα

Επιχειρήματα των διαδίκων

²⁵ Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στο ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης και ιδίως το γεγονός ότι η επίδικη απόφαση δεν αποτελεί κανονισμό.

²⁶ Η νομολογία που παρέθεσε το Πρωτοδικείο αναπτύχθηκε σχετικά με προσφυγές που αφορούσαν κοινοτικούς κανονισμούς. Η επίδικη απόφαση όμως δεν είναι τέτοιας φύσεως αλλά αποτελεί πράξη εφαρμογής κανονισμού σε συγκεκριμένη περίπτωση. Η επίδικη απόφαση συνιστά επιπλέον μέτρο που σκοπεί να προστατεύσει τις ίδιες ανάγκες της Επιτροπής σε ονόματα τομέων. Η νομολογία που επικαλέστηκε το Πρωτοδικείο είναι συνεπώς ακατάλληλη για την υπό κρίση υπόθεση.

²⁷ Η Επιτροπή απαντά ότι η επίδικη απόφαση αποτελεί πράξη γενικής εφαρμογής, η οποία παράγει διαφορετικά αποτελέσματα επί των διαφόρων υποκειμένων δικαίου που επηρεάζει, αναλόγως των ονομάτων τομέα που επιθυμούν να καταχωρίσουν.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 28 Το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ δίνει τη δυνατότητα σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά δύο κατηγοριών αποφάσεων και συγκεκριμένα, αφενός, κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό και, αφετέρου, κατά των αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 29 Το βασικό στοιχείο διακρίσεως έγκειται στο ζήτημα αν η προσφεύγουσα είναι ή όχι αποδέκτης της απόφασης την οποία προσβάλλει. Αν δεν είναι αποδέκτης, για να μπορέσει να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να την αφορά άμεσα και ατομικά. Η νομολογία σχετικά με την έννοια του ατομικού επηρεασμού έχει συνεπώς εφαρμογή στην περίπτωση που η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτης της απόφασης την οποία προσβάλλει.
- 30 Στη συνέχεια, και χωρίς να χρειάζεται να προσδιοριστεί η ακριβής φύση της επίδικης απόφασης, αρκεί να διαπιστωθεί ότι η Galileo Lebensmittel δεν ήταν αποδέκτης της. Συνεπώς, ορθώς το Πρωτοδικείο εφάρμοσε, εν προκειμένω, τη νομολογία σχετικά με την έννοια του ατομικού επηρεασμού προκειμένου να κρίνει αν η αναιρεσείουσα νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή.
- 31 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που στηρίζεται στο ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν λαμβάνει υπόψη το δικαίωμα ιδιαίτερης προστασίας του λεκτικού σήματος που ισχυρίζεται ότι έχει η αναιρεσείουσα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το όνομα τομέα «galileo.eu» είναι μοναδικό εμπορεύσιμο οικονομικό αγαθό και ότι η επίδικη απόφαση καταλήγει στην ουσία να το αποσύρει από το εμπόριο χωρίς αντιστάθμισμα.
- 33 Η επίδικη απόφαση αφορά ατομικά την αναιρεσείουσα ως αποκλειστικό χρήστη και δικαιούχο άδειας για το λεκτικό σήμα Galileo και προσβάλλει το οικείο δικαίωμα σήματος καθόσον δεν της επιτρέπει να καταχωρίσει το όνομα τομέα «galileo.eu», κατά τούτο δε η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη εμφανίζει νομική πλάνη.
- 34 Η Galileo Lebensmittel επικαλείται, συναφώς, τη νομολογία από την απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραιϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 207), και αναφέρει επίσης την απόφαση της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853), καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση Επιτροπή κατά Infront WM (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2008, C-125/06 P, Συλλογή 2008, σ. I-1451).
- 35 Η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι κακώς το Πρωτοδικείο εξέτασε το κριτήριο του ατομικού επηρεασμού από τη σκοπιά πραγματικών και νομικών στοιχείων που υπήρχαν κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίδικης απόφασης και ότι τίποτα δεν εμποδίζει να εκτιμάται ο ατομικός επηρεασμός από τη σκοπιά μεταγενεστέρων περιστάσεων.

- 36 Τέλος η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 874/2004 της δίνει, ως κατόχου του γερμανικού λεκτικού σήματος Galileo, ιδιαίτερη νομική θέση στη διαδικασία καταχωρίσεως. Συναφώς, επικαλείται την έκτη και τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 733/2002, το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', αυτού, την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 874/2004 και τα άρθρα 10, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και 12, παράγραφος 2, του τελευταίου αυτού κανονισμού.
- 37 Κατά την Galileo Lebensmittel, οι διατάξεις αυτές έχουν ως αντικείμενο να προστατεύσουν τους φορείς δικαιωμάτων σήματος ως προς τη δυνατότητα να καταχωρίσουν ως όνομα υπό του ανωτάτου επιπέδου τομέα «.eu», το προστατευόμενο από το δίκαιο των σημάτων όνομά τους. Ο κανονισμός 874/2004 διαρρυθμίζει μια φάση καταχωρίσεως μόνο για τους κατόχους παλαιότερων δικαιωμάτων, η οποία και εξελίσσεται πριν από την κίνηση της καταχωρίσεως έναντι του κοινού. Αυτό συνιστά προνόμιο σε σχέση με τους αιτούντες οι οποίοι, όπως η καθής, δεν διαθέτουν προγενέστερα δικαιώματα.
- 38 Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα επηρεάζεται χωρίς αμφιβολία από την επίδικη απόφαση, πλην όμως επηρεάζεται όπως ίσως και άλλοι επιχειρηματίες και δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι επηρεάζεται «ατομικά».
- 39 Η Επιτροπή υποστηρίζει, επιπλέον, ότι οι διατάξεις που επικαλείται η Galileo Lebensmittel δεν είναι ικανές να της δώσουν ιδιαίτερη νομική θέση στη διαδικασία καταχωρίσεως ενός σήματος. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η προσφεύγουσα επιθυμεί να προσβάλει όχι την επίδικη απόφαση αλλά τον ίδιο τον κανονισμό 874/2004, και ότι η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά του κανονισμού έχει παρέλθει.

- 40 Η Επιτροπή υποστηρίζει, τέλος, ότι η προσφεύγουσα δεν έχει κανένα αποκλειστικό δικαίωμα για το όνομα «Galileo», που απαντά τουλάχιστον σε 60 κοινοτικά σήματα, από τα οποία 29 περιέχουν χωριστά το όνομα αυτό.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 41 Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι μια διάταξη το αφορά ατομικά παρά μόνον αν το θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη μιας αποφάσεως (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937).
- 42 Όπως υπενθυμίζει η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Δικαστήριο έχει κρίνει συναφώς ότι όταν η προσβαλλόμενη πράξη θίγει ομάδα προσώπων εξατομικευμένων ή δυναμένων να εξατομικευθούν κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω πράξεως και βάσει κριτηρίων που σχετίζονται ειδικώς με τα μέλη της εν λόγω ομάδας, η πράξη αυτή αφορά ατομικά τα εν λόγω μέλη, στο μέτρο που αποτελούν τμήμα ενός περιορισμένου κύκλου επιχειρηματιών (αποφάσεις Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 31, και της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 60).
- 43 Επί του ζητήματος αυτού ορθώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ο αριθμός και η ταυτότητα των προσώπων που ενδέχεται να θίγονται από τη δέσμευση του ονόματος τομέα δεν μπορούσε ούτε να είναι οριστικά γνωστός ούτε καν να προσδιοριστεί. Πράγματι, το Πρωτοδικείο, με ορθή ανάλυση της διαδικασίας που προβλέπει ο κανονισμός

874/2004, έκρινε ότι κάθε όνομα τομέα που εγγράφεται στον κατάλογο δεσμεύεται όχι μόνον έναντι των δικαιούχων παλαιότερων δικαιωμάτων αλλά και έναντι του κοινού.

44 Συναφώς, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να συγκρίνει την περίπτωση της με την περίπτωση της προαναφερθείσας υπόθεσης Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής. Με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο δέχθηκε το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεως της Επιτροπής που επέτρεπε σε κράτος μέλος να θεσπίσει μέτρα διαφυλάξεως επί της εισαγωγής προϊόντος, που ασκήθηκε από προσφεύγοντες οι οποίοι, πριν την έκδοση της απόφασης αυτής, είχαν συνάψει συμβάσεις πωλήσεως του οικείου προϊόντος και η εκτέλεση της οποίας εμποδίστηκε εν όλω ή εν μέρει από την απόφαση αυτή. Εν προκειμένω, όμως η επίδικη απόφαση ουδόλως εμποδίζει την εκτέλεση συμβάσεων που έχει συνάψει η προσφεύγουσα. Συνεπώς, η νομολογία από την απόφαση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην κατάσταση την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.

45 Η Galileo Lebensmittel δεν μπορεί να επικαλεστεί εξάλλου το γεγονός ότι το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, αναγνώρισε υπέρ της εταιρίας την οποία αφορούσε η υπόθεση εκείνη την ύπαρξη καταστάσεως που την εξατομίκευσε σε σχέση με την επίδικη κανονιστική διάταξη γενικής εφαρμογής έναντι κάθε άλλου επιχειρηματία, στο μέτρο που η διάταξη αυτή είχε εμποδίσει την εν λόγω εταιρία να χρησιμοποιεί στο εμπόριο το οικείο εικονιστικό σήμα. Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι η επίδικη απόφαση δεν εμποδίζει την αναιρεσείουσα να χρησιμοποιεί το σήμα της και για τον λόγο αυτόν δεν μπορεί να συγκρίνει την περίπτωση της με την περίπτωση της προαναφερθείσας υπόθεσης Codorniu κατά Συμβουλίου.

46 Ομοίως, η νομολογία επιτρέπει μεν να θεωρηθεί ότι μια πράξη αφορά ένα πρόσωπο ατομικά διότι ανήκει σε περιορισμένο κύκλο επιχειρηματιών, οσάκις η πράξη μεταβάλλει τα δικαιώματα που είχε αποκτήσει το πρόσωπο πριν από την έκδοσή της (βλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 1965, 106/63 και 107/63, Toepfer και Getreide-Import Gesellschaft κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 101, και Επιτροπή κατά Infront, προπαρατεθείσα, σκέψη 72), πλην όμως η επίδικη απόφαση δεν μεταβάλλει εν προκειμένω εις βάρος της αναιρεσείουσας κανένα κεκτημένο δικαίωμα, εφόσον το μόνο δικαίωμα που επικαλείται είναι το δικαίωμα επί του σήματος Galileo το οποίο ανάγεται σε διαφορετική κανονιστική ρύθμιση.

- 47 Τέλος, η Galileo Lebensmittel υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η επίδικη απόφαση θίγει σοβαρά τα οικονομικά συμφέροντά της, πλην όμως το στοιχείο αυτό δεν αρκεί για να της δώσει την ιδιότητα του «προσώπου που θίγεται ατομικά» κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως Plaumann κατά Επιτροπής και, συνεπώς, να αμφισβητήσει την ανάλυση του Πρωτοδικείου, το οποίο απλώς εφάρμοσε τη νομολογία αυτή.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναιρεσείουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο κακώς έκρινε ότι δεν ανήκει σε περιορισμένο «κύκλο επιχειρηματιών» κατά την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας.
- 49 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο.
- 50 Ομοίως, ορθώς το Πρωτοδικείο εκτίμησε κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίδικης απόφασης το ζήτημα αν τα πρόσωπα που αφορά η απόφαση αυτή προσδιορίζονται ή μπορούν να προσδιοριστούν (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 21ης Μαΐου 1987, 97/85, Union Deutsche Lebensmittelwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 2265, σκέψη 11).
- 51 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως είναι προδήλως αβάσιμο.
- 52 Τέλος, η Galileo Lebensmittel δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το Πρωτοδικείο, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, αγνόησε το δικαίωμα ιδιαίτερης προστασίας που η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι έλκει από τη διαδικασία εκδόσεως της επίδικης απόφασης.

- 53 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει στη διαδικασία εκδόσεως κοινοτικής πράξης δεν είναι ικανό να το εξατομικεύσει σε σχέση με την εν λόγω πράξη παρά μόνο στην περίπτωση που η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση προβλέπει διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού. Συνεπώς, εφόσον μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου επιβάλλει για την έκδοση μιας απόφασης την εφαρμογή διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να διεκδικήσει ενδεχόμενα δικαιώματα και μεταξύ άλλων το δικαίωμα ακροάσεως, η ιδιαίτερη νομική του κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα να το εξατομικεύσει κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1983, 191/82, FEDIOL κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2913, σκέψη 31, και της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψεις 47 και 48).
- 54 Εν προκειμένω, ο κανονισμός 874/2004 προβλέπει μεν πρώτη περίοδο καταχωρίσεως αποκλειστικά για τα ονόματα τομέα υπέρ των κατόχων προηγούμενων δικαιωμάτων στους οποίους υποστηρίζει ότι ανήκει η αναιρεσείουσα, πλην όμως δεν θεσπίζει καμία διαδικαστική εγγύηση που θα μπορούσε να αναλυθεί ως δικαίωμα παγιωμένο υπέρ της Galileo Lebensmittel. Συνεπώς, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις του κανονισμού 874/2004 για να υποστηρίξει ότι την «εξατομικεύουν» κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 55 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο.
- 56 Από τα προεκτεθέντα, και ανεξάρτητα από το ζήτημα αν η αναιρεσείουσα είχε πράγματι κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για το όνομα τομέα «galileo.eu» προγενέστερο δικαίωμα, προκύπτει ότι αβασίμως εν πάση περιπτώσει επικαλείται το δικαίωμα ιδιαίτερης προστασίας του ονόματος αυτού για να υποστηρίξει ότι το Πρωτοδικείο εσφαλμένα έκρινε ότι η επίδικη απόφαση δεν την αφορά ατομικά.

- 57 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως και κατά τρία σκέλη πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως που στηρίζεται στο δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 58 Η Galileo Lebensmittel υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο, απορρίπτοντας την προσφυγή της ως απαράδεκτη, αγνόησε το δικαίωμά της για αποτελεσματική δικαστική προστασία. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα στερήθηκε κάθε μέσο παροχής έννομης προστασίας κατά της επίδικης απόφασης, τόσο ενώπιον εθνικού όσο και ενώπιον κοινοτικού δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 59 Οι προϋποθέσεις παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως δεν μπορούν να παραμεριστούν λόγω της ερμηνείας που δίνει η αναιρεσείουσα στο δικαίωμα για αποτελεσματική δικαστική προστασία (βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, *Unión de Pequeños Agricultores* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 44, και Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, προπαρατεθείσα, σκέψη 36, καθώς και διατάξεις της 8ης Μαρτίου 2007, C-237/06 P, *Strack* κατά Επιτροπής, σκέψη 108, και της 13ης Μαρτίου 2007, C-150/06 P, *Arizona Chemical* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 40).

- 60 Συνεπώς, ιδιώτης τον οποίο δεν αφορά άμεσα και ατομικά μια απόφαση της Επιτροπής και του οποίου τα συμφέροντα δεν επηρεάζονται από το μέτρο αυτό δεν μπορεί να επικαλεστεί το δικαίωμα για αποτελεσματική ένδικη προστασία σε σχέση με την απόφαση αυτή (βλ., σχετικώς, διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 2004, C-379/03 P, Pérez Escobar κατά Επιτροπής, σκέψη 41).
- 61 Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικά, αβασίμως υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη προσβάλλει το δικαίωμά της για αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- 62 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.
- 63 Δεδομένου ότι κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως δεν είναι βάσιμος, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Galileo Lebensmittel και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)